

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Ku4 ,42-44)

Lugemine teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil tuli keegi mees Baal-Saalisast ning tõi jumalamees Eliisale uudseleiba – kakskümmend odraleiba ja kotitäie vastvalminud vilja. Aga Eliisa ütles oma sulasele: “Pane need rahva ette, et nemad süüa saaksid.” Aga tema küsis: “Kuidas peaks sellest jätkuma, et sada meest söönuks saaksid.” Ning Eliisa vastas: “Anna need rahvale, sest nõnda ütleb Issand: “Sellest saab neile küllalt ja jääb ülegi.”” Ning sulane viis leivad rahvale ja sündis nii, nagu Issand oli lasknud öelda. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 15-16. 17-18 R: 16)

R: Issand, sinu heldus toidab kõike, mis hingab.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur heldusest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi tema tegude.
R:

Kõikide silmad on ootavalt sinu peal
ja sa toidad neid õigel ajal.
Sina avad oma käe
ja sinu heldus toidab kõike, mis hingab.
R:

Issand on õige kõigil oma teedel
ja püha kõigis oma tegudes.
Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad,
kõigile, kes teda tões appi hüüavad.
R:

(Teine lugemine Ef4 ,1-6)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast epeeslastele:

Vennad, mina, kes ma olen vang Issanda pärast, manitsen teid, et te käiksite väarikalt oma kutsumuses, millega teid on kutsutud. Olge leplikud ja tasased, kannatlikud armastuses ja sallivad üksteise vastu ning kandke hoolt vaimuühtsuse eest rahusidemete läbi. Sest nii nagu ihu on üks ja vaim on üks, nõnda olete teiegi saanud kutsumuse ühises lootuses. Üksainus on Issand, üks on usk, üks ristimine ja üks Jumal, kes on kõikide Isa kõige üle ja kõige läbi, ning kes on teie kõikide sees. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 7,16)

Halleluuja. Suur prohvet on tõusnud meie keskelt ja Jumal on külastanud oma rahvast. Halleluuja.

(Evangeelium Jh6 ,1-15)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus Tibeeria poolt Galilea järve teisele kaldale. Ja palju rahvast käis tema järel, sest nad olid näinud tunnustähti, mida ta haigete juures tegi. Ning ta läks üles mäele ja istus seal ühes oma jüngritega. Aga Paasa – juutide püha – oli lähedal, ja kui Jeesus oma silmad üles tõstis ja nägi palju rahvast enda juurde tulevat, ütles ta Filippusele: “Kust me ostame leiba, et nad saaksid süüa?” Aga seda ütles Jeesus selleks, et teda proovile panna, sest ta teadis, mida ta tahtis teha. Filippus vastas talle: “Kahesaja teenari eest ei jätkuks leiba, et igäüks neist saaks kasvõi väikese tüki.” Üks tema jüngritest, Andreas – Siimon Peetruse vend – ütles talle: “Siin on üks poiss, kellel on viis odraleiba ja kaks kala, kuid mida saab sellest nii paljudele?” Jeesus aga kostis: “Pange inimesed maha istuma.” Ja selles paigas oli palju rohtu. Ja neid, kes istusid, oli arvult umbes viis tuhat meest. Siis võttis Jeesus leivad, tänas ja andis neile, kes maas istusid, samuti ka nendest kaladest, nii palju kui nad tahtsid. Ja kui nad söönuks said, ütles ta oma jüngritele: “Koguge ülejäänud leivapalad kokku, et midagi raisku ei läheks!” Ja nad kogusid nendelt, kes olid söönud, kaksteist korvitäit leivapalu, mis oli üle jäänud viiest odraleivast. Kui rahvas nägi tunnustähte, mille Jeesus oli teinud, siis nad ütlesid: “Tema on tõesti see prohvet, kes pidi maailma tulema!” Aga Jeesus sai aru, et nad tahavad tulla ja teda vägisi kuningaks teha. Ning ta läks jälle eemale üles mäele ja oli seal üksinduses.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord tuli kindral üht väeosa üle vaatama. Kui ta jõudis oma kontrollkäigul

väeosa kööki, küsis ta kokalt: “Kas meestele toitu jätkub?”

Kokk vastas reipalt: “Jätkub, härra kindral, ja jääb veel ülegi!”

“Aga mis te sellega teete, mis üle jääb?”, usutlenud kindral edasi.

“Sööme ära, härra kindral, ja tuleb puudugi.” Vastas kokk veelgi reipamalt.

Me kohtame sageli elus olukordi, kus pealtnäha süütu küsimus võib osutada kavalaks provokatsiooniks, ja aus vastus võib kaasa tuua teenimatu karistuse. Aga me ei tohi alahinnata ka vastuste sügavamaid tähendusevarjundeid. Nii võis kindral koka vastust tõlgendada ka kui väeosa kohanemisevõimelisust ja sõjakavalust. Vahel võib rõõmus vale olla parem kui aus virisemine. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, muinasjutud ja õpetlikud lood on selleks, et vahendada meile elutarkusi, kuid vahel aitab just nende pahempidi pööramine näha nii mitmeidki probleeme ebatavalisest ja mitte vähem õpetlikust küljest.

Nii on tuntud muinasjutul kuldkalakesest olemas ka modernne versioon, mis kõlab järgmiselt. Kord läinud uusrikas järve äärde õngitsema. Visanud õnge vette – ja ennäe, kohe kalake konksu otsas. Tõmmanud kala välja, aga too olnud kuldkala, kes hakanud rikast meest inimkeeli härdasti paluma: “Lase mind vabaks ja ma täidan sinu kolm soovi!”

Uusrikas vastanud: “Tead, kalake, mul on kõik olemas, mul pole midagi vaja. Aga ehk on sinul peale vabakslaskmise veel mõni soov, mille täitmisega saaksin sind rõõmustada?”

Kui võrrelda seda modernset muinasjutuversiooni tänase evangeeliumiga, siis teeb see meele kuidagi kurvaks. Miks peame meie kogu aeg Jumalalt midagi paluma, saama või kingitusi ootama, miks ei saa me ise temale kuidagi otseselt midagi pakkuda – lihtsalt puhtast südamest? Lihtsalt sellepärast, et meil läheb põhijoontes hästi, et meil on kõht täis ja tuba soe, et ei ole sõda ja meil on oma väikesed rõõmud...

Teisest küljest teeb kurvaks seegi, et me teame: varem või hiljem peame me jälle tulema Jumala ette oma palvetega, et ta annaks meile tervist, pikendaks meie elupäevi, laseks meie plaanidel teostuda, leevendaks meie leina, võtaks meie traumaatilistelt mälestustelt kibeduse – ja lõpuks annaks meile veel andeks ka meie patud. Vahel tahaks kasvõi hetkeks seda kõike unustada, tahaks anda, ootamata midagi tagasi, anda isegi mitte niivõrd tänulikkusest kui võrd sellest vabast tahtest, mis meile on osaks saanud.

Inimesed, keda Jeesus tänases evangeeliumis imelisel viisil toitis, ilmselt nii ei mõelnud. Nende kõhud olid täis saanud – aga nad teadsid, et varsti lähevad need jälle tühjaks. Sellepärast tahtsid nad Jeesust kuningaks kuulutada, lootuses, et ta hoolitseb ka edaspidi nende vajaduste eest. Jeesus aga niisugustel tingimustel nende kuningas olla ei tahtnud ning heitis rahvale hiljem ette: “Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, te ei otsi mind mitte sellepärast, et te nägite tunnustähti, vaid et te sõite leiba ja teie kõhud said täis.” (Jh 6,26). Kuid vabandust: ise ta ju hakkas neid toitma... Tundub, et see ime oligi tehtud rahva proovile panemiseks.

Armsad õed ja vennad, vaesel ja nõrgal inimesel on raske olla suuremeelne, ikka hoiab ta rikaste ja tugevate poole. Paraku võib inimene olla vaene ja nõrk mitte ainult raha ja jõu poolest, vaid ka vaimu ja mõtlemisvõime poolest. Ja kui niisugune inimene peakski saama rikkaks ja tugevaks, siis kipub ta pahatihti kiiresti unustama, kes ta on olnud enne.

See kõik rõhutab meile, kui kompleksne ülesanne on kristlaseks saamine – mitte ainult nime poolest, vaid ka käitumise ja selle motiivide poolest. Meie tarkus olgu Jumalas ja palugem, et tema võtaks meid oma äravalitute sekka. Aamen.